

disputants- חולקים ◇ קודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

נדה- יוצא דופן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קנה בקומטו של זב, והסיט בו את הטהור - טהור. קנה בקומטו של טהור, והסיט בו את הזב - טמא. מאי טעמא - דאמר קרא (ויקרא ט"ו) וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים - זהו הסיטו של זב, שלא מציינו לו טומאה בכל התורה כולה, ואפקיה רחמנא בלשון נגיעה, למימרא דהיסט ונגיעה כידיו מה התם - מאברא, אף הכא - מאברא.	ר"ל:											◇
אבל הזב ובעל קרי אינן מטמאין וכו'.												◇
זב דכתיב (ויקרא ט"ו) כי יהיה זב מבשרו - עד שיצא זובו מבשרו. בעל קרי - דכתיב (ויקרא ט"ו) ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע.												◇
היה אוכל בתרומה והרגיש וכו'.												◇
אוהז?												‡
כל האוחז באמה ומשתין כאילו מביא מכול לעולם	והתניא, ר"א:											‡
במטלית עבה.	אביי:											◇
אפילו תימא במטלית רכה, כיון דעקר - עקר.	רבא:											◇
ואביי												‡
חייש דילמא אתי לאוסופי	[אביי]											◇
ורבא												‡
לאוסופי לא חייש.	[רבא]											◇
למה זה דומה - לנותן אצבע בעין, שכל זמן שאצבע בעין - מדמעת וחוזרת ומדמעת	והתניא:											‡
כל אחמומי והדר אחמומי בשעתא לא שכיח.	ורבא:											!
כל שכבת זרע שאין כל גופו מרגיש בה - אינה מטמאה. מ"ט - שכבת זרע אמר רחמנא - בראיה להזרוע.	שמואל:											◇
היה מהרהר בלילה ועמד ומצא בשרו חם - טמא	מיתבי:											‡
במשמש מטתו בחלומן, דאי אפשר לשמש בלא הרגשה.	תרגמא רב הונא:											!
כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ - אינה מטמאה.	לישנא אחרינא, אמר שמואל:											◇
מאי איכא בין האי לישנא להאי לישנא?												^
איכא בינייהו: נעקרה בהרגשה ויצאה שלא בהרגשה.												!
מילתא דפשיטא ליה לשמואל מיבעיא ליה לרבא												^
נעקרה בהרגשה, ויצתה שלא בהרגשה, מהו?	דבעי רבא:											^
בעל קרי שטבל ולא הטיל מים, לכשיטיל מים טמא.	ת"ש:											‡
שאני התם - דרובה בהרגשה נפק.												!
כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ - אינה מורעת, אזורעי הוא - דלא מורעא, הא טמויי - מטמאי, שנאמר (דברים כ"ג) כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה - אפילו קרי בעולם.	לישנא אחרינא, אמר שמואל:											◇
עובד כוכבים שהרהר, וירד וטבל, מהו? אם תמצא לומר בתר עקירה אזלינן, הני מילי - לחומרא, אבל הכא דלקולא - לא אמרינן, או דילמא לא שנא?	בעי רבא:											^
תיקו.												■
זבה שנעקרו מימי רגליה וירדה וטבלה, מהו? אם תמצא לומר בתר עקירה אזלינן, הני מילי שכבת זרע, דלא מצי נקיט לה, אבל מימי רגליה דמצי נקיט לה - לא, או דילמא לא שנא?	בעי רבא:											^
תיקו.												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

נדה-יוצא דופן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עובדת כוכבים זבה שנעקרו מימי רגליה, וירדה וטבלה, מהו? אם תמצי לומר בטר עקירה אזלינן אע"ג דמצי נקיט להו, ה"מ - ישראלית דטמאה דאורייתא, אבל עובדת כוכבים זבה, דטמאה דרבנן - לא, או דילמא - לא שנא? תיקו.	בעי רבא:											⚡
ומטמאין בכל שהן:												■
זב צריך כחתימת פי האמה, שנאמר (ויקרא ט"ו) או החתים בשרו מזובו.	שמואל:											⚡
מטמאין בכל שהן	והאנן תנן:											⚡
הוא דאמר כרבי נתן												!
זב צריך כחתימת פי האמה, ולא הודו לו.	דתניא, רבי נתן אומר משום רבי ישמעאל:											⚡
מ"ט דרבי ישמעאל												^
דאמר קרא או החתים בשרו מזובו.	[רבי ישמעאל]											!
ורבנן												⚡
ההוא מבעי ליה לח מטמא, ואינו מטמא יבש.	[רבנן]											!
ורבי ישמעאל												⚡
ההוא מרר נפקא.	[רבי ישמעאל]											!
ורבנן												⚡
ההוא למנינא הוא דאתא. זובו - חדא רר בשרו - תרי את זובו תלת, לימד על זב בעל שלש ראיות שחייב בקרבן. או החתים בשרו מזובו טמא - מקצת זובו טמא, לימד על זב בעל שתי ראיות שמטמא משכב ומושב.	[רבנן]											⚡
ורבי ישמעאל מנינא מנא ליה?												⚡
נפקא ליה מדרבי סימאי												!
מנה הכתוב שתיים - וקראו, טמא, שלש - וקראו טמא, הא כיצד? שתיים - לטומאה, ושלש לקרבן.	דתניא, רבי סימאי:											⚡
ולמאן דנפקא ליה תרויהו (ויקרא ט"ו) מזאת תהיה טומאתו בזובו, (ויקרא ט"ו) איש איש כי יהיה זב מבשרו מאי עביד ליה?												⚡
מבעי ליה - עד שיצא מבשרו.												!
זובו טמא למה ליה?												⚡
לימד על הזוב שהוא טמא.												!
שכבת זרע, לרואה - במשהו, לנוגע - בכעדשה	רב חנילאי משום ר"א בר"ש:											⚡
והאנן מטמאין בכל שהן תנן												⚡
מאי לאו - לנוגע?												⚡
לא, לרואה.												!
חומר בשכבת זרע מבשרין. וחומר בשרין מבשכבת זרע. חומר בשרין - שהשרין אין חלוקה טומאתו, מה שאין כן בשכבת זרע. חומר בשכבת זרע - שהשכבת זרע מטמא בכל שהוא, מה שאין כן בשרין.	ת"ש:											⚡
מאי לאו - לנוגע?												⚡
לא, לרואה.												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקרא	מאן דאמר											
נדה-יוצא דופן	מאן דאמר											
מימרא	מאן דאמר											
והא דומיא דשרץ קתני, מה שרץ - בנגיעה, אף שכבת זרע - בנגיעה	והא דומיא דשרץ קתני, מה שרץ - בנגיעה, אף שכבת זרע - בנגיעה											
שום שרץ קתני, ושום שכבת זרע קתני.	רב אדא בר אהבה:											
ושרץ לא מטמא במשהו?	ושרץ לא מטמא במשהו?											
האברים אין להם שיעור פחות מכזית בשר המת, ופחות מכזית בשר נבלה, ופחות מכעדשה מן השרץ	והא אנו תנו:											
שאני אבר - דכוליה במקום עדשה קאי, דהא אילו חסר פורתא - אבר מי קמטמיא?	שאני אבר - דכוליה במקום עדשה קאי, דהא אילו חסר פורתא - אבר מי קמטמיא?											
שכבת זרע דחלוקה טומאתו מאי היא?	שכבת זרע דחלוקה טומאתו מאי היא?											
אילימא בין ישראל לדנכרים	אילימא בין ישראל לדנכרים											
ה"נ איכא עכבר דים ועכבר דיבשה	ה"נ איכא עכבר דים ועכבר דיבשה											
אלא - בין קטן לגדול.	אלא - בין קטן לגדול.											
כתנאי, מנין לרבות נוגע בש"ז - ת"ל (ויקרא כ"ב) או איש ופליגי תנאי בעלמא, דאיכא דאמרי דון מינה ומינה, ואיכא דאמרי דון מינה ואוקי באתרא. למ"ד דון מינה ומינה מה שרץ - בנגיעה, אף שכבת זרע - בנגיעה - ומינה, מה שרץ - בכעדשה, אף ש"ז - בכעדשה. ולמ"ד דון מינה ואוקי באתרא. מה שרץ - בנגיעה, אף ש"ז - בנגיעה, ואוקי באתרא - מה ש"ז לרואה - במשהו, אף לנוגע - במשהו.	רב פפא:											
ממאי דמאו איש דשרץ קמרי ליה, דילמא מאו איש אשר תצא ממנו שכבת זרע קמרי ליה: ודכ"ע דון מינה ומינה?	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:											
שיילינהו לתנאי, איכא דתני כרב פפא, ואיכא דתני כרב הונא בריה דרב נתן.	שיילינהו לתנאי, איכא דתני כרב פפא, ואיכא דתני כרב הונא בריה דרב נתן.											
תנוקת בת יום אחד - מטמאה בנדה, בת ל' ימים - מטמאה בזיבה.	תנוקת בת יום אחד - מטמאה בנדה, בת ל' ימים - מטמאה בזיבה.											
תנוק בן יום אחד - מטמא בזיבה, ומטמא בנגעים, ומטמא בטמא מת, וזוקק ליבוס, ופוסט מן היבוס, ומאכיל בתרומה, ופוסל מן התרומה, ונוחל ומנחיל, וההורגו חייב, והרי הוא לאביו ולאמו ולכל קרוביו כחתן שלם.	תנוק בן יום אחד - מטמא בזיבה, ומטמא בנגעים, ומטמא בטמא מת, וזוקק ליבוס, ופוסט מן היבוס, ומאכיל בתרומה, ופוסל מן התרומה, ונוחל ומנחיל, וההורגו חייב, והרי הוא לאביו ולאמו ולכל קרוביו כחתן שלם.											